

Kıkırtılı Hikâyeler

serpil kaya

Bakalım sonu nereye varacak?

10.
Kitap

MAVİ
KIRPI

BAKALIM SONU NEREYE VARACAK!

**- DIRI DI DI DIRI DI DI! DIRI DI
DI DIRI DI DI!**

Babam kapıyı açmadı. Annem, kapıyı açmadı. Sami abim kapıyı açmadı. Ablam da açmadı. Semra henüz küçük o açamaz. Kedimiz Bücür de açamayacağına göre geriye bir ihtimal kalıyor. Ben niye açmıyorum ki?

- DIRI DI DI DIRI DI DI! DIRI DI DI DIRI DI DI!

Kapı bir daha çaldı. Babam kapıyı açmadı. Annem, kapıyı açmadı. Sami abim kapıyı açmadı. [Bir dakika bir dakika ben uyuyor muyum? Ya da uyandım mı? Galiba uyuyorum. Uyumuyor da olabilirim. Off bu saatte uyursam olacağı bu. Kapıdan gelen sesi duyuyorum ama yerimden kalkamıyorum. Uyku ile mücadelemi bitirirsem kapıyı açaca... Aha açıldı galiba. Eh ben de artık kalkayım.]

- Ben açtım.

- ...

- Oo Metin Bey! Buyursunlar, ne güzel sürpriz.

Metin Bey imiş gelen. Hemen tanıtayım. Komşumuz Metin Bey, o da babam gibi öğretmen. Aynı kattaki çaprazımızda oturuyorlar. Elinde şimdilik anlam veremediğim bir tomar kâğıt ve bir çanta tutuyor. Me-

tin amcanın gözleri kâğıtta babamın gözleri Metin amcada bir süre öylece kalakaldılar. Babam bu bekleyişin farkına varmış olmalı ki Metin amcayı eve davet etti.

- Lütfen buyurun içeri... Kapıda beklemeyiniz.

- Bant... Kâğıdı... Hay Allah... Çocuk...
Şey... Bulmaca çöz... Oyun... Ha ha ha!
- Metin Bey... Hımm! Buyurun kapıda kaldınız; içeride daha sakın anlatırsınız.
- Bak anlatamadım. Bütün kelimele-
rim birbirine karıştı. Ben biraz içeri gel-
sem iyi olacak galiba.

Neler olup bittiğinden kimsenin en ufak bir tahmini yoktu. Nasıl olurdu ki? Metin amcanın söylediklerini yan yana getirince bir şey bulmak çok zor.

Babam, Metin amcaı salona alırken onun ardından bakan oğlu, babasının ardından bir ileri gitti bir geri sonra da geri-
sin geriye evine doğru koştu.

- Efendim iyi günler.
- İyi günler; buyurun şöyle geçelim.

- Kusura bakmayın böyle çat kapı geldim.

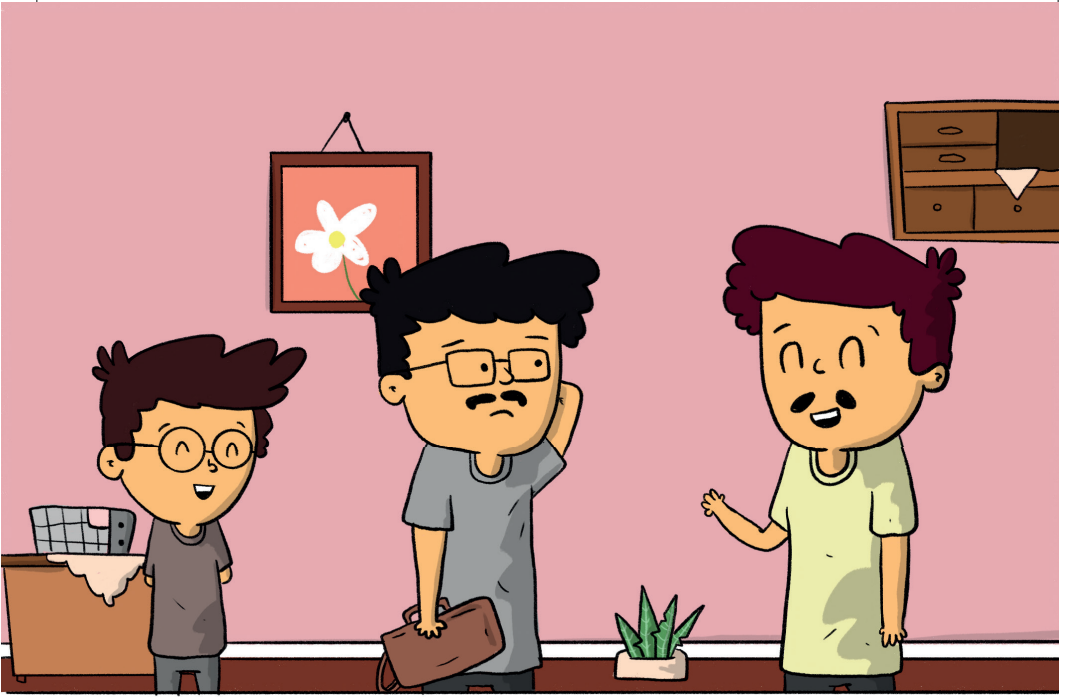
- Ah rica ederim. Hem ne kadar güzel oldu. Yan yana oturduğumuz hâlde nice zamandır görüşemiyorduk. İyi oldu iyi...

- Yani... Ne diyeyim, doğru söylüyorsunuz.

- Hanım! Dur yahu ben yapayım kahveyi bu sefer... Bir de benim elimden kahve iç; öyle değil mi?

- Abim... İşte bu... Elbette siz yapın yengemin kahvesini.

Babam hem misafirine hem anneme kahve yapıp getirdi. Bizi de unutmamış ve bize de sütlü kahve hazırlamış. Babamın bu yönlerini çok seviyorum. Yoo yanlış anlamayın, bize sütlü kahve yaptığı için söylemiyorum. Neyse o konu çok uzar.

Ben Metin amcanın anlattıklarına döneyim.
Kahvelerle beraber babam salona gelince
biz de boş durmadık tabii ki sehpaları ha-
zırladık.

- Ee, hocam hayırdır; Karadeniz'de
"ship"lerin mi battı?

- Nasıl hocam?

- Yahu espri yaptım. Hani "ship" keli-
mesi İngilizcede gemi ya... Bir atasözü-